

INFORMACIJA AUTORIAMS

1.1. „Kalbotyros“ žurnalo „Lietuvių kalbos“ sąsiuvinio redaktorių kolegijai įteikiami du spaudai visiškai parengti straipsnių egzemplioriai. Rekomenduojama apimtis – iki 15 maširaščių puslapių; didesnis apimties straipsniai spausdinami tik išimties tvarka atskirų redaktorių sprendimu. Popierius turi būti standartinio formato (210×297 mm), rašomoji juostelė – ryškiai juoda.

1.2. Pagrindinė leidinio kalba – lietuvių, bet priimami ir darbai, parašyti anglų, latvių, prancūzų, rusų, vokiečių kalbomis.

1.3. Jeigu straipsnis parašytas lietuviškai, po jo dedama santrauka (reziumė) viena iš minėtų užsienio kalbų (geriausia anglų); po straipsnių užsienio kalbomis dedama lietuviška santrauka.

Be santraukų spausdinamos lingvistinės pastabos, publikacijos, recenzijos, informacinio pobūdžio tekstai.

1.4. Kadangi leidinys recenzuojamas, kartu su straipsniais įteikiama viena habilituoto daktaro arba dvi mokslo daktarų recenzijos.

Recenzijų nereikia 1.3 nurodytiems darbams (lingvistinėms pastaboms ir kt.), spausdintiems be santraukos kita kalba.

2.1. Tekstas (taip pat ir išnašos!) spausdinamas per du intervalus kanceliarinio tipo mašinėle (portatyvinės mašinės lėš netinka). Autoriaus vardas ir pavardė nurodomi po straipsnio antraštę, atskiriant juos nuo antraštės ir teksto trijų intervalų tarpais. Vardas rašomas *nesutrumintas* – tūk prieš rusų pavardes įprasta rašyti vardo bei tėlavardžio (отчество) inicialus. Paantraštės nuo pagrindinio teksto iš viršaus ir apačios taip pat atskiriamos trijų intervalų tarpais. Antraštės, paantraštės ir autoriaus vardas bei pavardė spausdinami *mažosiomis raidėmis*.

2.2. Viename maširaščio puslapyje turi būti 28 – 30 eilučių, vienoje eilutėje – 60 – 65 mašinės kirčiai („sutartiniai rašmenys“), įskaitant tarpžodinius intervalus. Kairysis puslapio laukelis turi būti ne mažesnis kaip 20 mm, dešinysis – 10 mm, viršutinis ir apatinis – po 20 mm.

Maširaštas numeruojamas *dešiniame viršutiniame kampe* iš eilės nuo pirmojo iki paskutinio puslapio. Neturi būti praleidimų ir raidinių pataisų (tokių kaip *12a* ir pan.).

Graikų raidės apvedamos raudonai ir kairiajame laukelyje parašomi jų pavadinimai (*τ – tau, η – eta, θ – theta...*). Gouškos raidės (jos vartojtos tik pačiais būtiniais atvejais) apibraukiamos mėlynu rašalu arba tušu.

2.3. Taisoma (puslapyje ne daugiau kaip 5 ženklai) ir pabraukiama juodu rašalu arba tušu. Pageidaujami šriftai nurodomi tik *specialiu* pabraukimu: vingiuota linija (—) reiškia *kursyvą* (juo paprastai pateikiami *pavyzdžiai*), brūkšninė linija (---) – *retinimą*, brūkšninė ir vingiuota linija kartu – *rečiau kursyvą*, išsiline linija – *pusjuodį* (ryškų) šriftą, dvigubas pabraukimas išsiline linija – *DIDŽIAŠIAS* raidės, išsiline ir vingiuota linija kartu – *pusjuodį* (ryškų) *kursyvą*. Prašytume šriftais per daug nepiktinauždiuoti.

Žodžio reikšmė aiškinama *paprastose* kabutėse (pvz., skr. *asv* „kumelė“), – žinoma, šis reikalavimas galioja tikta lietuvių kalba parašytiems straipsniams.

3. Brėžiniai turi būti visiškai parengti spaudai ir gerai suderinti su „Kalbotyros“ formatu. Ypatingas dėmesys skirtinas grafinės medžiagos kontrastingumui, lakoniškumui ir, svarbiausia, būtinumui. Brėžinio vieta bei aiškinamasis užrašas spausdinami *pačiam* tekste ir pakartojami tuščiojoje brėžinio pusėje. Įsidėmėtina, kad brėžinių redaktorių kolegija *neperdarbina* – už jų kolybę visiškai atsako autoriai.

4.1. Išnašos skiriamos pastaboms, o ne literatūros nuorodomis (žr. dar 2.1). Jos numeruojamos iš eilės per visą straipsnį. Tekste išnašų numerių skaitmenys pakliami per pusę intervalo ir rašomi be jokių skirtukų po tų žodžių ir sakinių, su kuriais atitinkamos išnašos yra susijusios; skaitmenys turi būti prieš skyrybos ženklą, o ne po jo.

4.2. Cituojami šaltiniai ir autoriai nurodomi ne išnašose, o *pačiame* tekste: reikiamose vietose *lenktiniuose* (ne laužiniuose, kaip daryta iki šiol) skliaustuose rašoma autoriaus pavardė (jeigu jos nėra – veikalo pavadinimo pradinis žodis arba pavadinimo santrumpa), publikacijos metai ir, jeigu reikia, atitinkami puslapiai arba paragrafai (puslapio santrumpa – *p., s., c. – n e r a š o m a*).

Tarp autorius, metų ir autorių arba paragrafų rašomas kablielis, pvz.: (Brugmann, Delbrück, 1897, 724–728) arba (Brugmann, Delbrück, 1897, § 818). Kai vienoje vietoje minimi keli darbai, tarp jų nuorodų žymimi kabliataškiai, pvz.: (Jakobson, 1962, 280–284; Kazlauskas, 1966, 73–75). Jeigu cituojamojo darbo autorius minimas tekste, vartojtos tokios nuorodos: „V. Urbulis (1978, 53–55) teigia, kad...“ Prieš autorių ar veikalo *tuose pačiuose* skliaustuose gali būti vartojamos santrumpos *plg.*, *žr. ir kt.*, pvz.: (žr. Kazlauskas, 1966, 85), (plg. LKG 1 190). Kai nurodomi keli tals

pačiais metais paskelbti vieno autoriaus darbai, prie metų rašomos raidės *a, b, c...* (1988a, 1988b ir t.t.). Nurodant veikalų raišines santrumpas, skyrybos ženklai nevartojami, o tomai žymimi arabiškais skaitmenimis, pvz.: (žr. LKŽ 12 350), (plg. LKG 1 § 500).

4.3. Šiaip vartotini tikrai didžioji „Lietuvių kalbos žodyno“ ir akademinės tritomės „Lietuvių kalbos gramatikos“ sutrumpinimai. Ypatingais atvejais straipsnis gali būti pridėtas specialius abėcėlinis būtinų sutrumpinimų sąrašas.

5.1. Jeigu cituojamas veikalas parašytas slavų ar kokio kito neolotyniško alfabeto raidėmis, tai autorius, veikalo pavadinimo pradžios žodis ar pavadinimo sutrumpinimas transliteruojami, pvz.: (Baranovskij, 1898, 13–16), (Lekomceva, 1972, 150), (GLJ § 80); šis reikalavimas, suprantama, netaikytinas, jeigu redakcijai įteiktas straipsnis, parašytas rusų kalba. Literatūros sąraše tokie cituojami darbai pateikiami bendra abėcėlės tvarka (t.y. neiškiriami į atskirą „kitakalbių“ rašinių grupę).

5.2. Literatūros sąrašas, sudarytas pagal šiuos reikalavimus, atrodytų taip:

Literatūra

- Ambrazas*, 1990 – Амбразас В. Сравнительный синтаксис причастий балтийских языков. Вильнюс: Мокслас.
Baranovskij, 1898 – Барановский А. Заблужки о литовском языке и словарѣ. Санктпетербургъ: Типогр. Императорской Акад. Наукъ.
Bendiks H., 1972, *Dīvskāņu fonēmiskā interpretācija*. – Veltījums akadēmiķim Jānim Endzelīnam. Rīga, 27–42.
Brigmann K., Delbrück B., 1897, *Grundriß der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen*. Bd. 1: Einleitung und Lautlehre. Strassburg: K.J. Trübner.
Čeloman, 1979 – Челоман В. Н. Исследования по исторической фонологии праславянского языка: Титология и реконструкция. Минск: Наука и техника.
GLJ – Грамматика литовского языка / Отв. ред. В. Амбразас. Вильнюс: Мокслас, 1985.
Javins, 1892 – Явинсь К. Языкъ: Дialectологическія особенності литовскаго языка въ Россіиномъ уѣздѣ; Отд. 4. – Памятная записка Ковенской губернии на 1893 годъ. Ковна: Типогр. Губернскаго Правленія, 110–144.
Kazlauskas J., 1966a, *Fonologinė kirčio raidos baltų kalbose interpretacija*. *Baltistica*, 1, 2 (2), 119–132.
Kazlauskas J., 1966b, *Lietuvių literatūrinės kalbos diferencinių elementų sistema*. – *Kalbotyra*, t. 14, 73–81.
Kenstowicz M., 1972, *Lithuanian Phonology*. – *Studies in the Linguistic Sciences*, vol. 2, No. 2, 1–85.
Klūnavičius M., 1966, *Dėl kai kurių leksinių tarmybių literatūrinės formos*. – *Lietuvių kalbos leksikos raida / Ats. red. J. Kruopas*. Vilnius, 169–172.
Lekomceva, 1972 – Лекомцева М. И. О взаимодействии фонологических систем в районе балто-славянского пограничья. – *Балто-славянский сборник / Отв. ред. В. Н. Топоров*. Москва, 116–134.
LKG 1 – *Lietuvių kalbos gramatika*. T. I: *Fonetika ir morfologija / Ats. red. K. Ulydas*. Vilnius: Mintis, 1965.
Urbanis V., 1978, *Žodžių darybos teorija*. Vilnius: Mokslas.

5.3. Atkreiptinas dėmesys, kad periodinių leidinių bei žurnalų pavadinimai rašomi be kabučių, o tomai, sąsiuviniai bei numeriai – arabiškais skaitmenimis tarp knygų ar žurnalo pavadinimo ir puslapių nurodoms. Knygų apimtis (puslapiais) nenurodoma. Standartinis skūrtukas „//“ keičiamas kalbotyros literatūroje nurodytina neturpinant miesto pavadinimo; kai leidinyje minimos daugiau kaip pridedant etc. (pvz., vietoj *Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk* rašoma *Wrocław* dvitaškis, toliau – leidykla).

6.1. Prieš literatūros sąrašą dedama 1.3 minėta santrauka (reziumė), po s mokslo įstaiga ir, kiek žemiau, recenzentai, dešinėje – rankraščio įteikimo redakt

6.2. Jeigu straipsnis surinktas kompiuteriu, redakcija labai pageidautų k diskelį (parengus leidinį, jis gali būti grąžintas autoriui) – tokiais atvejais reika Tekstus, surinktus Wordo versijomis, naujesnėmis kaip MS WORD.7 (1995 m. formatu. Pageidautume, kad būtų iš anksto susitarta dėl specialiųjų šriftų.

6.3. Straipsniai (kartu su recenzijomis ir brėžiniais) įteikiami voke, ant ku dė, straipsnio pavadinimas, mokslo įstaiga, įteikimo data, autoriaus tarmybinis be elektroninio pašto adresas (jeigu tokio esama). Jeigu autorius labai suinteresuot atvirukas su pašto ženklu ir adresu.

7. Kadangi, pradedant 43 tomu, atskiri „Kalbotyros“ sąsiuviniai yra sav ėia išdėstyti reikalavimai (pvz.: 1.2, 1.3, 4.3) gali netikti kitiems sąsiuviniams.

8. Dėkojame buvusiame „Kalbotyros“ atsakomajam redaktoriui prof. habil. dr. Albertui STEPONAVIČIUI, parengsiuam pagrindinį šios informacijos variantą ir kruopščiai jį suredagavusiam.

Redaktorių kolegija